

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. L.M., F., O., V.**, IČO: X., proti žalovanému: **O., X.**, zast. JUDr. L.T., advokátom, M., K., **o zaplatenie 86 513,- Sk s prisl.**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. 09. 2009 č. k. 4Cb/1/2008-193, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. 09. 2009 č. k. 4 Cb/1/2008-193 **z r u š u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením prerušil konanie do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Obo 40/2009.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca sa žalobou domáha zaplatenia spornej sumy za neuhradené úroky z omeškania a zmluvnú pokutu a súd v tejto pohľadávke rozhodol platobným rozkazom zo dňa 01. 07. 1997 sp. zn. 18 Rob 1357/1996.

O ďalšej pohľadávke žalobcu voči žalovanému, založenej na to istom právnom základe, rozhodol Krajský súd v Košiciach platobným rozkazom zo dňa 27. 06. 1997 sp. zn. 17 Rob 1361/1996 a konanie o nej sa vedie na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3 Cb 4/2008. V tomto konaní Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 02. 02. 2009

zamietol návrh na zrušenie platobného rozkazu sp. zn. 17 Rob 1361/1996 a zamietol odpory proti platobnému rozkazu zo dňa 01. 03. 2007 a 20. 10. 2008.

Na odvolanie žalovaného NS SR uznesením zo dňa 27. 05. 2009 sp. zn. 2 Obo 40/2009 zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Proti tomuto uzneseniu NS SR podal žalobca dňa 18. 06. 2009 dovolanie, o ktorom NS SR ešte nerozhodol.

Keďže v tomto spore účastníkov konania č. k. 4 Cb 1/2008, sa rieši tá istá otázka – či bol včas podaný odpor proti platobnému rozkazu alebo nie, ako v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3 Cb 4/2008 a ide v ňom tiež o tých istých účastníkov konania, súd považuje rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní žalobcu za také, ktoré má význam pre posúdenie otázky, či bol odpor proti platobnému rozkazu aj v tomto konaní podaný včas, pretože platobný rozkaz prevzala tá istá osoba a konala tak isto ako v spore č. k. 3 Cb 4/2008.

Preto podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. toto konanie prerušil do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o tomto dovolaní.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie a navrhol ho zrušiť. Tvrdí, že nebol dôvod na prerušenie konania.

Podľa jeho mienky, obsah spisu trestného súdu sp. zn. 1T 197/04 O.s. Vranov nad Topľou jednoznačne dokumentuje, že vtedajší starosta žalovaného O., nikdy prevzatie platobného rozkazu nespochybnil a nespochybnilo sa ani právo p. S. resp. dvoch pracovníc O., zásielky prevziať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Citované ustanovenie umožňuje síce súdu konanie prerušiť, musí však prebiehať konanie, v ktorom súd rieši otázku, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie, alebo ak súd dal takéto konanie podnet.

Pokiaľ súd I. stupňa bez ďalšieho usúdil, že rozhodnutie o dovolaní žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým tento rušil uznesenie súdu I. stupňa a vec vrátil mu na ďalšie konanie, bude rozhodnutím v konaní, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, je tento úsudok nesprávny, pretože vychádza z extenzívnej interpretácie a následnej aplikácie ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Pokiaľ ide o aplikáciu ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., je pre ňu určujúci výklad všeobecného výrazu“ môže mať význam“ je nesporné, že interpretácia tohto výrazu je závislá od obsahu predchádzajúcich ustanovení § 109 O. s. p., do ktorého patria konkrétne znenia jeho odseku I písm. b/ a c/.

Ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p. upravujú situácie, keď pre konajúci súd je rozhodnutie, resp. stanovisko či riešenie otázky v inom konaní záväzné.

Súd prvého stupňa vychádzal zo skutočnosti, že vo veci, v ktorej sa vedie dovolacie konanie, sú tí istí účastníci a žalobca uplatňuje pohľadávku z tohto istého titulu, nevzal však do úvahy, že rozhodnutie dovolacieho súdu v inej veci nebude preň v tejto veci záväzné a nezohľadnil skutočnosť, že priebeh konanie v každej z nich je individuálny a rozsudok, môže byť inakší, aj keď ide o obdobnú vec. Rozhodnutie v obdobnej veci nesporne môže ovplyvniť a pravdepodobne aj ovplyvní postup súdu i jeho enunciát, nemôže sa však naň odvolať ako záväzný aj v ním riešenej veci.

Na tomto základe odvolací súd napadnuté uznesenie súdu 1. stupňa podľa § 221 písm. i/ O. s. p. zrušil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 09. decembra 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková